

Páv byl paf

Páv byl paf,
co se za ním očí točí,
div jim bulvy nevyskočí,
křičel na pozdrav.

Páv byl paf,
že mu pyšně po korunce
vykračuje samo slunce
a zdobí mu háv.

A tak chodil bez obav
denně ke studánce v lese
na hladině prohlížet se.
Jednoho dne však pif paf!

Hloupý páv!
Ani jedno z jeho ok
nevidělo letět brok.

Kdyby čet' svůj epitaf,
byl by jistě taky paf.
Stojí na něm: Páv byl paf.